

Preek 1 M/V: Genesis 2: “Eindelijk een gelijk aan mij...”

Orde van dienst:

Votum en groet

GK 145 Heer, onze God, hoe heerlijk is uw naam.

Wet

Opwekking 518 “Heer, u doorgrondt en kent mij”.

Gebed

Kinderen: Rijpen.

E&R 358 “Zoals klei in de hand van de pottenbakker”.

Inleiding: Geschapen naar Gods beeld. (Genesis 1)

Nu: vergrootglas op deze woorden. (Genesis 2)

Lezen: Genesis 2

Zingen: Psalm 8

Tekst is een lied: Genesis 2: 23

Preek

Zingen: Psalm 45: 1, 4, 5

Gebed

Collecten Luisterlied Sela “Het mooiste lied”.

GK 165

Zegen.

Voor de dienst: Het gaat vanmorgen over de grote vraag of vrouwen ook ambtsdrager kunnen worden. En dan vooral de vraag of de vrouw ouderling of predikant mag worden.

Een lastige vraag.

Want er zijn principiële voorstanders voor de vrouw in het ambt.

En er zijn principiële tegenstanders.

Principieel. Daarmee bedoelen voor- en tegenstanders, dat het toch duidelijk in de Bijbel staat.

Ja, en dan komt de vraag natuurlijk: wat staat er dan in de Bijbel?

En daarachter zit de moeilijke vraag: hoe lees je de Bijbel?

Sommigen zullen vanmorgen dan ook op het puntje van hun stoel zitten.

Natuurlijk ook met de vraag: “Wat vindt de dominee nu zelf? “.

“Is hij nog wel Bijbelgetrouw? “.

En zo wordt het gesprek langzaamaan een wespennest.

Een labyrint, waarin we allemaal een andere weg naar de uitgang bedenken.

Een lastige vraag.

Misschien ook, omdat het voor veel mensen niet zo uitmaakt.

Waar hebben we het over?

Vrouwen zitten in onze tijd in allerlei functies. Kunnen minister worden of zelfs koningin of directeur van een bedrijf. En ze doen het vaak nog erg goed ook.

Daarnaast: we hebben wel andere dingen aan ons hoofd.

De vraag of mijn kind straks nog wel gelooft. De vraag naar de plek van homofielen in de kerk. De vraag naar het milieu: wat voor aarde laten we straks achter aan onze kinderen en kleinkinderen?

Laten we het daar eens wat meer over hebben.

En je valt met een diepe zucht terug in je stoel: “Waar hebben we het over!”.

En toch is het goed om het ook hierover te hebben. En vooral om dat hier, in de kerk, te doen. Om ons samen over de Bijbel te buigen. Om te ervaren, dat we allemaal de Bijbel willen lezen en daarnaar willen luisteren.

Om opnieuw te leren om naar elkaar te luisteren. Verdraagzaam te zijn.

En om te ervaren, dat lastige vragen ook veel kunnen opleveren als je daarmee gaat vissen in de Bron, de Bijbel. De bijvangst is vaak groot.

Kinderen: Rijpen.

Over het rijpen van de appel. Het rijpen van de liefde.

Inleiding voor het lezen van Genesis 2:

Geschapen naar Gods beeld. (Genesis 1)

Nu: vergrootglas op deze woorden. (Genesis 2) We zomen in.

Preek.

Waarom schiep God de vrouw uit een rib van de man?

Misschien kent u dit antwoord al wel:

Dia

“De vrouw werd geschapen uit een rib van de man.

Niet uit zijn hoofd om over hem te regeren.

Niet uit zijn voet om door hem vertrapt te worden.

Maar uit zijn zij om zijn gelijke te zijn.

Onder zijn arm om door hem beschermd te worden.

Dicht bij zijn hart om door hem bemind te worden.”

Nou, het lijkt mij, dat we er daarmee uit zijn.

Alle vragen over de vrouw worden hiermee beantwoord: de vrouw is gelijk aan de man en de man moet haar bescherming geven en beminnen.

Welke vrouw is hiertegen?

Dan kunnen we nu samen aan de koffie en ik stel voor, dat de mannen vandaag de vrouwen bedienen! ;-)

Ja, was het maar zo simpel.

Want in de loop van de eeuwen zijn er ook wel andere uitspraken over de vrouw gedaan.

Vernederende uitspraken.

Zoals die van Trump over vrouwen.

Maar ook ogenschijnlijk onschuldige. Wist u dat een joodse man elke dag in zijn gebed zei: “God ik dank u, dat u mij niet als vrouw geboren hebt laten worden”.

Sommige Imams vroegen zich af of een vrouw wel een ziel heeft.

En kijk eens om je heen hoe er met vrouwen omgegaan wordt. In het groot in de vrouwenhandel en de porno-industrie. In het klein in de moppen van mannen. De opmerkingen op straat. Het misbruik tussen vier muren.

Het is wereldwijd letterlijk ten hemel schreiend.

Daarom gaan we vanmorgen eerst maar eens terug naar het begin.

Dat deed de Here Jezus ook.

Als hij vragen krijgt over het huwelijk en over echtscheiding en scheidsbrieven, dan zegt hij: “Hoe was het in het begin?”. (Mattheus 19)

Hij zegt dan eigenlijk: “Hoe heeft God het bedoeld bij de schepping?”.

Op een dag is God klaar en dan staat er: "En zie het was goed!".

Dan bestaat de planeet aarde.

Traag begint de aarde haar baan door het oneindige heelal.

De Here God neemt op die dag als een kunstenaar wat afstand van zijn kunstwerk en zegt: "Het is goed". En dan moet het mooiste nog komen: de mens.

Dat begint met een heel bijzondere uitspraak van God.

Er staat: **"En God zei: 'Laten wij mensen maken, die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken'".** Dia
Opeens 'wij', 'ons'.

Waarom?

Omdat dat iets zegt over het wezen van God.

Hij is een "ons", een "wij". Hij is een God van relatie. Van liefde. Van verbond.

Wij weten daar meer over: in God is een 'ons'. Vader en Zoon en Geest. In God is eeuwige liefde.

Trouw. Intimiteit.

En zo wordt ook de mens geschapen: man en vrouw. In liefde. Relatie. Verbond.

De dieren worden geschapen naar hun aard.

De mens wordt geschapen naar het beeld van God.

Dieren paren als het daar de tijd voor is. Mensen bedrijven de liefde.

In de dagen van Israël was er maar één soort mensen, dat een beeld van zichzelf liet maken.

En wie waren dat?

Dat waren de koningen.

Zoals we tientallen beelden kennen van Farao Ramses de tweede. Of van Nebukadnezar. Of van Julius Caesar. Zo waren ze overal aanwezig.

Er was ook maar één soort mens, die zichzelf vol trots "beeld van god" durfde noemen.

Wie waren dat?

Ja, weer die koningen.

Door de Farao scheen het licht van de zonnegod Ra op het volk.

De keizer werd vereerd als een zoon van de goden.

En dan zegt de Here God, de almachtige schepper, op de laatste scheppingsdag: "Laat we mensen maken, die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken".

Mensen zijn het beeld van God.

Als je iets van God wilt zien, dan moet je dus ook naar de mens kijken.

David zal in Psalm 8 later zingen: "U heeft de mens bijna goddelijk gemaakt".

Die mens plaatst de Here in de Hof van Eden. Daar mag hij gaan bloeien en heel de aarde bedekken en regeren. Hij mag bloeien en rijpen en vrucht dragen.

Als een koning. Bijna goddelijk.

Zo mag je ook naar jezelf kijken. Zo heeft God jou bedoeld: als een koning.

Als je worstelt met jezelf, met een negatief zelfbeeld, als je bijna niet in de spiegel durft te kijken, laat staan in je hart, drink deze woorden dan in: je mag op God lijken. Je bent een koning.

En een koningin. Geboren voor de liefde.

Zo is ook de vrouw geen dier.

Ze is een mens. Gelijk aan Adam. Geschapen naar Gods beeld.

De vrouw is geen bezit. Zoals een kameel.

Ze is niet alleen maar voor de seks en voor kinderen of om het huis schoon te houden.

Ze is een mens.

Want even verder staat er: **"God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen".** Dia.

Mannen en vrouwen zijn dus in hun diepste wezen helemaal gelijk. Beiden beeld van God.

Natuurlijk zijn er ook verschillen tussen mannen en vrouwen.

Mannen zijn mannen en vrouwen zijn vrouwen. Het lichaam is hetzelfde en tegelijk zo anders.
Zo heeft God het ook bedoeld. Want zo kunnen ze samen kinderen krijgen.
Beiden mogen zij regeren over de aarde.
Beiden beeld van God.

Zo gaat het nog steeds: je wordt geboren als een jongetje of een meisje. Met de seksuele gevoelens van een jongen of een meisje.
En dat drukt een enorm stempel op je leven. Je bent een jongen of een meisje.
Dat zegt ook iets over de diepe innerlijk strijd als je als man merkt, dat je seksuele verlangens op een man is gericht. Of als vrouw op een vrouw. Of als je voor je gevoel in een lichaam leeft, dat niet bij jouw gevoelens past. Of als je alleen door het leven gaat en niemand vindt die bij jou past.
Wat kun je daarmee worstelen. Je ook voor die gevoelens schamen.
Onze seksuele gevoelens zijn deel van onze diepste identiteit. Je bent een man. Je bent een vrouw.
Maar bedenk ook dit: tegelijk ben je meer dan dat.
Je bent voor alles een mens. Mens van God. Beeld van de grote Koning.

Genesis 2 zoomt in: hoe is dat dan gegaan op die laatste middag?

Wie is die mens? Waar komt hij vandaan?

Dan gaat het eerst over Adam.

Dia.

Er staat: **“Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde en blies hem de levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.”**

Die koning wordt gemaakt uit stof. Uit aarde.

Zijn naam onthult wie hij is: Adam uit de adamah.

Adamah betekent stof, aarde.

Hij is koning. Maar hij is geen god. Hij is schepsel. Stof.

En tegelijk leeft die mens wel heel dicht bij het leven van God: God blaast zelf de levensadem in zijn neus en zo komt de mens tot leven door Gods eigen adem!

Hoe dichtbij kan God zijn!

Dan wordt de vrouw geschapen.

Uit een rib van de man.

Waarom?

Het klinkt zo vreemd.

Zó vreemd, dat je denkt: ‘Is dit wel echt gebeurd?’.

Waarom staat het er zo?

Adam zelf legt het uit in zijn lied. Hij heeft de boodschap heel goed begrepen.

Als God, de HEER, de vrouw bij hem brengt, zingt hij het uit:

**“Eindelijk een gelijk aan mij,
mijn eigen gebeente,
mijn eigen vlees,
een die zal heten: vrouw,
een uit een man gebouwd”.**

Dia.

Die rib uit Adam en zijn lied benadrukken de eenheid tussen man en vrouw.

De gelijkwaardigheid.

Dat is het hart.

Ze is vlees van zijn vlees.

Hij is man en zij is vrouw. In het Hebreeuws staat hier “Ish en Isha”.

Dia.

De Engelsen zeggen “man and woman”. “Male and female”.

Bij de leeuwen zeggen we: leeuw en leeuwin.

De man maakt zich los van zijn vader en moeder en hecht zich aan zijn vrouw.
De eenheid met zijn vrouw is dus nog groter dan met zijn eigen ouders uit wie de man geboren wordt. Een vader en moeder waarmee hij dus letterlijk één vlees is.

Zó groot is die eenheid.

Man en vrouw worden 'één lichaam'. Eén leven.

Zo één.

Mijn eigen gebeente. Mijn eigen vlees.

Dat betekent: 'Als ik jou zie, dan zie ik ook mijzelf. Dan weet ik wie ik ben. Jouw liefde bevestigt mij.

Ik mag er zijn. ik mag ook zijn wie ik ben, want zo heb jij me aanvaard. Jij geeft mij zelfvertrouwen.

Toen ik jou vond, vond ik ook mijzelf!"

Eindelijk een gelijk aan mij!

Dat betekent ook dat woordje "helper".

God geeft de man een helper, die bij hem past.

Nu kun je denken: 'O, het gaat dus om de man, en de vrouw is zijn helper bij zijn taak'.

Dan staat de vrouw onder de man. Zij is alleen maar een helper. Een hulpje.

Maar dat wordt hier niet bedoeld.

Een helper is niet altijd een hulpje.

De HERE noemt zichzelf vaak een helper.

Zo zijn we de dienst ook met elkaar begonnen: "Onze hulp is in de naam van de Here, die de hemel en de aarde gemaakt is". De Here is niet ons "hulpje". Hij staat niet onder ons.

Zo staat de vrouw dus ook niet per definitie onder de man, omdat zij hier een 'helper' wordt

genoemd. Een helper is vaak juist vaak iemand die zelf sterk is. Hoe zou hij anders kunnen helpen?

Jijzelf kunt het niet. Niet alleen. Je hebt een sterk iemand naast je nodig.

Hoe zou de man ook kinderen kunnen krijgen zonder de vrouw.

Er staat nog iets bij wat het duidelijker maakt.

Er staat 'een helper, die bij hem past'.

Scherper: 'iemand tegenover hem'. Iemand naast hem. Anders, maar wel gelijkwaardig.

Zoals de twee stukken van een puzzel. Het zijn allebei puzzelstukken uit dezelfde puzzel. Maar ze zijn niet precies hetzelfde, anders passen ze niet in elkaar.

Als de twee schelpen van een oester: daartussen groeit de parel van de liefde.

Een mens tegenover hem.

Allebei mens. Maar de een is man en de ander vrouw. Ze vullen elkaar aan. Hebben elkaar nodig.

Completeren elkaar. Dienen elkaar.

"Eindelijk een gelijk aan mij!"

"Hier heb ik naar gezocht!"

Het is een kreet van geluk.

Zo had God dat bedoeld.

In den beginne.

Dat geluk is door de zonde wel erg aangetast.

Wantrouwen brak de band met God.

Het paradijs ging verloren.

Het geluk waar God ons voor maakte, raakte buiten bereik.

Maar het verlangen naar geluk bleef.

Verlangen dat daarom zo'n pijn kan doen. En toch blijven we verlangen.

We verwachten dat geluk van de welvaart.

Of van onze man of onze vrouw. Van onze kinderen of onze vrienden. We verlangen het geluk, dat alleen het paradijs ons kon geven, van mensen om ons heen.

En daardoor zetten we hen onder enorme druk.

Zo kunnen mensen met grote verwachtingen trouwen.
"Nu zal zij mij helemaal gelukkig maken!", denkt de man.
"Hij zal mij alles geven wat ik verlang!", denkt de vrouw.

We zijn ook onzeker.

We durven niet te wachten totdat het geluk gegeven wordt. Volgroeid is. We plukken vruchten, die nog niet rijp zijn. Vrouwen worden bezit. Mannen heersers, die hun kracht gebruiken om liefde af te dwingen. Pijn en vernedering tekenen de samenleving in plaats van helpen en beschermen. Hoe vaak zien mensen hun man of vrouw nog als geschenk. Hoe vaak juichen mensen nog: "Eindelijk een gelijk aan mij!!".

Daarom is samen geloven in God zo belangrijk. Samen bidden.

Je leert door hem je eigen zwakheid zien. Hoe lastig dat ook is.

Je bent maar stof.

Je leert dat liefde betekent, dat je liefde geeft voordat je liefde kunt ontvangen.

Je leert van hem om te dienen.

Om te vergeven.

Je leert dat je gelijkheid niet hoeft te bevechten, maar dat je dat van Hem ontvangt.

Juist als je liefde voor God groeit, krijgt je liefde voor elkaar de ruimte om te groeien en te rijpen.

Jezus zelf gaat ons hierin voor.

Hij schonk ons liefde voordat hij het ontving.

Hij gaf zijn leven voor ons en laat mij zien hoeveel ik waard ben voor God.

Hij vertelt mij over een nieuw paradijs, een Koninkrijk van God, dat ook voor mij open staat en geeft mij hoop.

Hij is het beeld van God en laat mij zien wat liefde is en trouw.

Ik volg hem daarom. Met vallen en opstaan. Dat wel. Maar ik volg hem.

Want in Hem ligt de belofte vast, dat het goed komt.

Amen.